

— да се осъди ответника да заплати на жалбоподателя всички съдебни разходи, разходи и хонорари, понесени от последния в производствата пред всички досегашни инстанции по настоящото дело,

— при условията на евентуалност: да се върне делото на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в друг състав, по съществуващото на същото.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Определение на Съда на публичната служба (СПС) от 25 ноември 2009 г. С това Определение се отхвърля отчасти като явно недопустима и отчасти като явно неоснователна жалба с предмет отказа на ответника да поеме на 100 % медицинските разходи на жалбоподателя.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят се позовава на неправилното тълкуване и прилагане на понятието за мотиви на решение, издадено от институцията на Европейския съюз, на понятието за допълване на мотивите на решение, както и на правните принципи, присъщи на предоставянето и оценката на доказателствата.

Жалбоподателят се позовава и на неправилното тълкуване и прилагане на понятията за обжалваем акт и за решение, което изцяло потвърждава предходно решение.

Жалба, подадена на 10 февруари 2010 г. — SP/Комисия

(Дело T-55/10)

(2010/C 80/70)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: SP SpA (Brescia, Италия) (представители: G. Belotti, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Комисията от 8 декември 2009 г., с което се изменя предходно Решение С(2009) 7492 окончателен, прието от Комисията на 30 септември 2009 г.,

— да се осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С Решение от 8 декември 2009 г., което е предмет на спора, Комисията изменя свое предходно Решение С(2009) 7492 окончателен от 30 септември 2009 г., с което обвинява няколко предприятия в участие в предполагаем картел. В решението от 8 декември 2009 г., след като признава, че в решението от 30 септември 2009 г. се „посочва приложение, съдържащо, таблици, които свидетелстват(ли) за движения в цените на бетоновата арматура по време на споразумението“ и че „посоченото приложение не е било налице в решението, прието на 30 септември 2009 г.“, Комисията решава да измени последното, за да го включи заедно с приложените таблици към решението, оспорвано в настоящото производство.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква:

1. Незаконсъобразност на санирането *ex post* на тежко опорочен акт: Комисията няма правомощието да санира *a posteriori* явно недействително решение, тъй като очевидно е налице непълнота в текста към момента на приемането му; т.е. налице е тежък порок, който не може да се санира.
2. Неправилно посочване на правното основание: Комисията посочва като правно основание на спорния акт член 65 от ЕОВС и Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾, които явно са неподходящи за постигане на целта на Комисията (или да включи в/измени свое предходно решение поради непълнота в текста му) — с последицата, че второто решение, предмет на настоящата жалба, трябва да се отмени поради явна липса на подходящо правно основание.

Жалбоподателят изтъква и нарушение на принципа на добра администрация.

⁽¹⁾ Регламент (СЕ) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 04.01.2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).